

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 3T/63/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614010226
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Lesňáková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5614010226.7

Rozhodnutie

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Silviou Lesňákovou na hlavnom pojednávaní dňa 23. septembra 2019 v Liptovskom Mikuláši, takto

r o z h o d o l :

O b ž a l o v a n ý

D.. P. V. H. P. K. M. A., nar. XX. X. XXXX v Z., okres A. Z. F., trvale bytom L. L. XX, okres E. F.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

1./ v rámci výkonu mandátu starostu obce bez vedomia a súhlasu obecného zastupiteľstva obce Demänovská Dolina, IČO: 00 315 168, Demänovská Dolina 258, okres Liptovský Mikuláš, v rozpore so znením § 11 ods. 4 písm. j/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, v spojení s ustanoveniami § 13 ods. 4 písm. e/ zákona o obecnom zriadení a § 7 ods. 1, 2 písm. a/, b/ zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov, hlavnému kontrolórovi K. A., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom L. L. XXX, okres E. F., dňa 19. 12. 2011 udelil a zároveň v hotovosti vyplatil odmenu vo výške 100,- Eur a dňa 21. 12. 2012 udelil a zároveň v hotovosti vyplatil odmenu vo výške 150,- Eur, čím v spojení s daňovými a odvodovými povinnosťami vo výške 165,05 eura neoprávnene zaťažil obecný rozpočet obce na strane výdavkov sumou 415,05 eura a spôsobil tak obci Demänovská Dolina, okres Liptovský Mikuláš, škodu vo výške 415,05 eura,

t e d a

inému spôsobil malú škodu tým, že porušil všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť opatrovať a spravovať cudzí majetok,
č í m s p á c h a l

pokračovací prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Trestného zákona (v spojení so znením § 122 ods. 10 Trestného zákona).

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 237 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výške 600,- (šesťsto) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, u s t a n o v u j e náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku súd o s l o b o d z u j e obžalovaného D.. P. V., nar. XX. X. XXXX v Z., okres A. Z. F., trvale bytom L. L. XX, okres E. F., spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš č. 1Pv 243/14/5505-9 zo dňa 8. 7. 2014 pre skutok pod bodom 2./, že

v rámci výkonu mandátu starostu obce v procese udeľovania a výplaty odmien hlavnému kontrolórovi obce Demänovská Dolina, IČO: 00 315 168, Demänovská Dolina 258, okres Liptovský Mikuláš, K. A., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom L.Z. L. XXX, okres E. F., neoprávnene v rozpore s ustanovením § 11 ods. 4 písm. j/ zákona o obecnom zriadení, v spojení so znením § 13 ods. 4 písm. e/ zákona o obecnom zriadení, zasiahol do právomoci a pôsobnosti obecného zastupiteľstva obce v zložení D.. T. L., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom L. L. XX, okres E. F., prechodne bytom Q.Á. X, E. F., D.. P. O., nar. X. X. XXXX, trvale bytom L. L. XX, okres E. F., D.. F. D. Š., C., nar. X. X. XXXX, trvale bytom L. L. XX, okres E. F., P. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. L. XXX, okres E. F. a F.. Ľ. A., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom L. L. XX, okres E. F., ktorého jednotlivým členom protiprávne odňal právo hlasovaním rozhodnúť o schválení odmeny hlavnému kontrolórovi obce tým, že K. A. zaradil v tejto súvislosti medzi tých zamestnancov obce, o ktorých výške odmeny a spôsobe jej výplaty bol v zmysle § 13 ods. 4 písm. d/, ods. 5 zákona o obecnom zriadení oprávnený rozhodnúť sám, bez schválenia obecným zastupiteľstvom,

ktorým mal spáchať pokračovací prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona (v spojení so znením § 122 ods. 10 Trestného zákona),

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku súd o s l o b o d z u j e obžalovaného D.. P. V., nar. XX. X. XXXX V. Z., okres A. Z. F., trvale bytom L. L. XX, okres E. F., spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš č. 1Pv 289/14/5505-11 zo dňa 25. 9. 2014 pre skutok, že

po tom, čo mu v zmysle § 13a ods. 1 písm. d/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, v znení neskorších predpisov, dňa 22. 12. 2012, v súvislosti s právoplatným odsúdením za úmyselný trestný čin trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/132/2012 zo dňa 28. 11. 2012, s vyznačenou doložkou právoplatnosti dňom 22. 12. 2012, v spojení s uzneseniami Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 5. 6. 2013 sp. zn. 1T/132/2012 a Krajského súdu Žilina zo dňa 17. 7. 2013 č. k. 2Tos/58/2013-161, s vyznačenou doložkou právoplatnosti dňom 17. 7. 2013, zanikol mandát starostu, ktorý vykonával v obci Demänovská Dolina, IČO: 00 315 168, Demänovská Dolina 258, okres Liptovský Mikuláš, obci nevrátil osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia Scout AC Kombi zelenej metalízy, s prideleným evidenčným číslom: LM 485 BX, v hodnote 12.560,- Eur, ani platobnú kartu vydanú k účtu číslo: XXXXXXXXXXX/XXXX, vedenému spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a. s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, v prospech obce, ktoré mu boli zverené v súvislosti s výkonom funkcie starostu obce, ale tieto bez právneho titulu v období od 17. 7. 2013 do 12. 8. 2013 naďalej používal, pričom v súvislosti s používaním osobného motorového vozidla vo vlastníctve obce, pri vykonaní cesty z obce Demänovská Dolina do neznámeho cieľa a späť dňa 22. 7. 2013, na čerpacej stanici spoločnosti SHELL Slovakia, s. r. o., IČO: 31 361 081, so sídlom Einsteinova 23, Bratislava, nachádzajúcej sa na Garbiarskej ulici v Liptovskom Mikuláši, prostredníctvom platobnej karty realizoval nákup pohonných hmôt v hodnote 82,70 eura, dňa 2. 8. 2013, na čerpacej stanici spoločnosti TESCO STORES SR, a. s., IČO: 31 321 828, so sídlom Kamenné námestie 1/A, Bratislava, nachádzajúcej sa na ulici Kamenné pole v Liptovskom Mikuláši, prostredníctvom platobnej karty realizoval nákup pohonných hmôt v hodnote 67,65 eura, dňa 3. 8. 2013, na čerpacej stanici spoločnosti OMV Slovensko, s. r. o., IČO: 00 604 381, so sídlom Einsteinova 25, Bratislava, nachádzajúcej sa na Tatranskej ceste v Ružomberku, prostredníctvom platobnej karty realizoval nákup pohonných hmôt v hodnote 65,97 eura a dňa 7. 8. 2013, na čerpacej stanici spoločnosti SHELL Slovakia, s. r. o., nachádzajúcej sa na Garbiarskej ulici v Liptovskom Mikuláši, prostredníctvom platobnej karty realizoval nákup pohonných hmôt v hodnote 67,03 eura, čím obci Demänovská Dolina spôsobil škodu vo výške 283,35 eura,

ktorým mal spáchať pokračovací prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona a pokračovací prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd poškodenú Obec Demänovská Dolina, IČO:00 315 168, so sídlom Demänovská Dolina 258, okres Liptovský Mikuláš, o d k a z u j e s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal dňa 10. 7. 2014 na D.. P. V. obžalobu pre pokračovací prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Trestného zákona (s poukazom na § 122 ods. 10 Trestného zákona) a pokračovací prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona (s poukazom na § 122 ods. 10 Trestného zákona) na tom skutkovom základe, ako je uvedený v predmetnej obžalobe. Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/105/2014 zo dňa 23. 6. 2015 súd spojil trestnú vec s trestnou vecou, v ktorej bola proti D.. P. V. podaná dňa 26. 9. 2014 obžaloba pre pokračovací prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona a pokračovací prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona na spoločné konanie.

Okresný súd vo veci opätovne rozhodol rozsudkom zo dňa 5. 11. 2018, ktorým obžalovaného uznal vinným v plnom rozsahu a uložil mu úhrnný peňažný trest vo výmere 1.800,- Eur s ustanovením náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiace. Na podklade odvolania obžalovaného Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 2To/10/2019-477 zo dňa 24. 4. 2019 postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V zrušujúcom uznesení odvolací súd ku skutku pod bodom 1/ konštatoval správnosť a zákonnosť postupu súdu pri uznaní obžalovaného vinným z pokračovacieho prečinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Trestného zákona. V prípade skutku pod bodom 2/ sa krajský súd nestotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že obžalovaný protiprávnym konaním spôsobil poslancom na ich právach vážnu ujmu, ak im odňal právo hlasovať o schválení odmeny kontrolórovi obce vo výške 100,- Eur na konci roku 2011 a vo výške 150,- Eur na konci roku 2012, preto za tejto dôkaznej situácie konanie obžalovaného nenapĺňa zákonné znaky pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzích práv z dôvodu absencie vážnej ujmy na právach poslancov obecného zastupiteľstva. Uznanie viny obžalovaného za skutok pod bodom 3/ krajský súd považoval za predčasné a uložil súdu prvého stupňa skúmať, kedy obžalovaný nadobudol vedomosť o uznesení Krajského súdu v Žiline č. k. 2Tos/58/2013-161 zo dňa 17. 7. 2013, ktorým rozhodol o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 1T/132/2012-142 zo dňa 5. 6. 2013. Týmto uznesením vyhláseným na neverejným zasadnutí došlo k právoplatnému rozhodnutiu o odmietnutí odporu v danej trestnej veci, ktorým bol uznaný za vinného z úmyselného trestného činu, čím mu zanikla funkcia starostu. Krajský súd poukázal na to, že z dátumu 17. 7. 2013 nemožno vychádzať automaticky a je povinnosťou prokurátora preukázať, že obžalovaný od 17. 7. 2013 do 12. 8. 2013, kedy sa mal dopustiť prečinu sprenevery a prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla, mal vedomosť o predmetnom uznesení Krajského súdu v Žiline.

Okresný súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v otázkach hmotného a procesného práva, vykonal dňa 23. 9. 2019 hlavné pojednávanie, na ktorom vykonal v naznačenom smere dokazovanie za účelom rozhodnutia o vine a treste obžalovaného, prečítaním pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/132/2012, ako aj jednotlivými lustráciami a posudkami k osobe obžalovaného. Vykonaným dokazovaním súd zistil nasledovný skutkový stav:

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní nemal záujem uzavrieť dohodu o vine a treste s prokurátorom a po zákonom poučení v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný.

Obžalovaný D.. P. V. v prípravnom konaní vypovedal, že nikdy neporušil zákon o obecnom zriadení a vianočné odmeny, resp. príspevky v r. 2011 a 2012 schvaľoval a udeľoval pre všetkých zamestnancov obce Demänovská Dolina na základe § 13 ods. 4 písm. d/ zákona o obecnom zriadení. Medzi zamestnancov obce patrí aj hlavný kontrolór, ktorý ak zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na neho všetky práva a povinnosti ostatného vedúceho zamestnanca. Keďže ako starosta nevyčerpal všetky

finančné prostriedky z jeho reprezentačného fondu, ktorý mu bol schválený každý rok v rozpočte obecným zastupiteľstvom vo výške 2.000,- Eur, mohol ich použiť na reprezentatívne a iné veci podľa vlastného uváženia a bez potreby schvaľovania obecným zastupiteľstvom. Predmetné odmeny vo výške 100,- a 150,- Eur schvaľoval, ale samotnú realizáciu vykonávali pracovníčky obecného úradu, ako aj ich zabezpečenie ohľadom vyplácania priamo dotknutým, všetkým zamestnancom obce, vždy pri vianočnom posedení, kde sa vyhodnotila činnosť obecného úradu. Na základe kvalitnej práce obecného úradu konal takouto formou, aby sa ako predstaviteľ obce poďakoval všetkým zamestnancom obce, vrátane hlavného kontrolóra, pretože sa spoločnou prácou podarilo o 100 % zvýšiť výber daní a obecný rozpočet, ktorý bol za jeho predchodcu cca 300.000,- Eur, za výkonu jeho funkcie vzrástol dvojnásobne, čo sa nedalo bez kvalitnej práce všetkých zamestnancov, vrátane obecného kontrolóra. Poukázal na to, že týchto vianočných posedení sa zúčastnili všetci poslanci obecného zastupiteľstva a zamestnanci vrátane F. A. a nikdy nenamietali vyplatenie vianočného príspevku pre pána A., iba tesne pred náhradnými voľbami v januári 2014 sa ho snažila takouto formou F. A. poškodiť a znemožniť jeho účasť na náhradných voľbách starostu. Namietal aj výšku škodu v sume 415,05 eura, pretože vždy schvaľoval a navrhoval odmeny brutto, tak ako káže zákon a predmetné odmeny mali byť v zmysle neho aj zdanené. Nevedel, akou formou pracovníčky obecného úradu predmetné odmeny zaúčtovali, pretože vždy dával odmeny tak, že sa prirátali k základnému platu a takisto to bolo zdaňované, čiže podľa jeho názoru došlo k pochybeniu zo strany pracovníčok, keď uviedli zrejme vyššiu odmenu, a následne ju zdaňovali na danú výšku 100,- a 150,- Eur. O výške odmien hlavnému kontrolórovi rozhodol na základe jeho podielu na celoročnej práci. Keďže schvaľovanie mesačných odmien bolo v kompetencii poslancov obecného zastupiteľstva do tohto procesu nezasahoval. Ekonómke, ktorou bola v r. 2011 slečna G.A. a v r. 2012 pani F. osobne nadiktoval návrh na udelenie odmien k jednotlivým zamestnancom aj s ich výškou, ktorú im schválil. Ekonómky si to napísali na papier, podľa toho, ako im to nadiktoval, či tento papier niekde založili nevie, ani ako následne odmeny zaúčtovali. Na základe platných ekonomických zásad mali ekonómky odmeny vyplatiť zamestnancom, jednalo sa o mimoriadne odmeny vyplácané mimo výplatného termínu. Vedeli, že sa budú vyplácať na vianočnom posedení, takže ich mali pre jednotlivých zamestnancov pripraviť do obálok, aby bola zachovaná anonymita a v súlade so zákonom o účtovníctve, takže ekonómka mala odmenu zdaniť, odpočítať z nej odvody a hlavnému kontrolórovi do obálky pripraviť odmenu v čistom, po odpočítaní odvodov a dane. Nadiktoval koľko má komu dať, ostatné mala zariadiť ona a nesledoval koľko komu vyplátila, pretože to nebolo jeho pracovnou náplňou. Odmeny v obálkach potom zamestnancom odovzdali ekonómky a dali im podpísať aj výdavkové doklady, predpokladal, že obálky s odmenami, ktoré boli zamestnancom odovzdávané obsahovali odmenu v čistom, po zdanení a odpočítaní odvodov. K výdavkovým pokladničným dokladom č. 906 z dňa 21. 12. 2011 a č. 1053 zo dňa 21. 12. 2012 uviedol, že na oboch sa v kolónke „schválil“ nachádza jeho vlastnoručný podpis, takže hlavnému kontrolórovi schválil odmeny vo výške 100,- a 150,- Eur a ďalej už nesledoval celý proces zaúčtovania. Ak ekonómky nekonali v súlade s účtovným poriadkom, mali zamestnanca pri odovzdaní odmeny upozorniť, nech si danú odmenu sám zdaní a nie tým zaťažovať obecný rozpočet.

Ku skutku pod bodom 3. obžalovaný v prípravnom konaní vypovedal, že jeho obvinenie je nepravdivé. Vozidlo mal oficiálne pridelené a do dnešného dňa mu užívanie vozidla nikto nezrušil. K vozidlu bola vedená pravidelná evidencia knihy jászdu uložená na obecnom úrade, za r. 2013 bola v predmetnom vozidle na základe nej vykazovaná spotreba pohonných hmôt a následne na základe ich spotreby mu bolo sťahovaných z jeho mzdy 10 % zo spotreby pohonných hmôt, a to na základe uznesenia č. 44/2011 zo dňa 20. 6. 2011, ktoré bolo schválené poslancami obecného zastupiteľstva F. A., D. L., D. O. a V.. Taktiež bol krivo obvinený, že natankoval do tohto vozidla z nádrže obecného úradu 702 l motorovej nafty za rok 2013, pretože pokiaľ mu z tejto nádrže príležitostne bolo doplnené do vozidla, bol vedený zošit, kde pracovník P. V., vždy zapísal koľko mu natankoval, on to podpísal, takže údaje o tom, že tankoval z nádrže 702 l sú nepravdivé. Z tejto obecnej nádrže sa pre celú potrebu obce, vrátane zimnej údržby, tankovalo 2 000 l. Klamlivým údajom je aj to, že nevedel evidenciu motorových vozidiel podľa uznesenia obecného zastupiteľstva č. 26/2009, pretože schvaľovanie služobných ciest do zahraničia bolo v kompetencii starostu obce. Taktiež poukázal na uznesenie obecného zastupiteľstva č. 44/2011 zo dňa 20. 6. 2011 v bode 2, podľa ktorého pri používaní obecných motorových vozidiel na súkromné účely sa má účtovať osobe, ktorá si predmetné vozidlo na súkromné účely požičia, hodnota 10 % zo spotrebovaných pohonných hmôt po mesačnom vyúčtovaní pohonných hmôt na konkrétne vozidlo pri cestách v Slovenskej republike, v prípade zapožičania motorového vozidla na súkromné účely do zahraničia, hradí osoba spotrebované pohonné hmoty v plnej výške, čo schválili F. A.Á., D. L., D. O. T. V., zdržal sa D. Š.. Platnosť tohto uznesenia bola potvrdená overovateľmi P. O. a P. V.. Z toho dôvodu

považoval obvinenie za účelové a snahu F. A. znemožniť takouto formou jeho účasť na doplnkových voľbách v januári 2014 a zdiskreditovať jeho osobu v očiach verejnosti.

Na hlavnom pojednávaní ku skutkom 1. a 2. dodal, že odmenu, ktorú udelil hlavnému kontrolórovi by nenazval odmenou, ale vianočným príspevkom. Urobil tak z reprezentačného fondu, ktorý ušetril. Dôvodom bolo, že po nástupe do jeho funkcie starostu sa hlavný kontrolór aktívnou mierou podieľal na zveľadení majetku obce. Konal v dobrej viere a neporušil žiadny predpis. Príspevok udeľoval nie netto, ale brutto, bol odovzdaný na vianočnom posedení. Reprezentačný fond do výšky 2.000,- Eur ročne bol schválený obecným zastupiteľstvom na osobné výdaje spojené s činnosťou starostu, napr. pohostenie, kvety a dary pre návštevy, ušetrené prostriedky prerozdelil medzi zamestnancov obce, ktorí sa aktívne podieľali na zveľadení majetku obce. Mohol ním disponovať podľa svojho uváženia. Ak by sa fond nevyužil, šiel by do rezervného fondu alebo by sa zostatok použil na iné účely. Tiež poukázal na zásady nakladania s majetkom obce, podľa ktorých starosta mohol nakladať s majetkom obce až do výšky 2.000,- Eur na jednotlivú akciu bez schválenia obecným zastupiteľstvom. Schvaľovaním odmien, resp. príspevkov zamestnancom obce sa tieto zásady nezaoberajú, odkazuje sa v nich len na zákon. Pri zdanení tohto príspevku došlo k pochybeniu a príspevok si mal zdaňiť samotný zamestnanec alebo odmeny, na ktoré dal pokyn vo výške 100,- a 150,- Eur mali byť najskôr zdanené a až po zdanení vyplatené. Spôsob alebo štruktúra tohto výpočtu nebola zachovaná, zdaňovala to príslušná ekonómka, ktorá to aj kontrolovala. Odmena bola vyplatená ekonómkou, on podpísal výdavkový doklad. Prostriedky reprezentačného fondu boli k dispozícii na účte, nie v hotovosti. Disponoval platobnou kartou a použité sumy na reprezentačné účely sa účtovne odrátali postupne. V pokladni obecného úradu mali k dispozícii maximálne 500,- Eur. Platobná karta bola jedna a bola vystavená na jeho meno, taktiež sa ňou platil benzín, aj nevyhnutné výdavky, ktoré sa nedali riešiť prevodom, napr. ekonómky ju používali na výber financií, na zaplatenie náplní do tlačiarň.

Pri skutku pod bodom 3. poukázal na uznesenie o schválení zásad na použitie osobného motorového vozidla obce na súkromné účely. Pravidelne platil prostriedky za použitie tohto vozidla, ktoré mu zrážala ekonómka. Po zániku mandátu sa opakovane domáhal odovzdania obecného majetku, avšak poslanci, ktorí boli v opozícii voči nemu, a to Š., A.Á., O. a L. na zasadnutie obecného zastupiteľstva neprišli, teda pri neprítomnosti štyroch z piatich poslancov sa nemohlo reálne konať. Keď konečne došlo k odovzdaniu tohto vozidla, nikto neskontroloval zostatok pohonných hmôt v jeho nádrži, ktorých bolo minimálne 50 litrov, pričom cena nafty v tom období bola asi 1,53 eura. Neporušil nič, čo by mu zákon prikazoval. Stále si myslí, že mandát mu zanikol neoprávnene, žiadal preto, aby bol určený znalec - grafológ na určenie pravosti podpisu na doručenke trestného rozkazu sp. zn. 1T/132/2012, ktorým bol odsúdený, a na ktorom nie je jeho podpis. Peňažný trest zaplatil z dôvodu upomienky zo súdu, že v prípade jeho nezaplatenia pôjde na 1 mesiac do výkonu trestu, zároveň chcel získať čas na dokázanie svojej neviny aj v tej pôvodnej veci, nestotožňuje sa ani s rozhodnutím a odôvodnením krajského súdu v danej trestnej veci. O svojom odsúdení sa dozvedel, keď mu VSÚ poslal prípis, ale šepkaním sa to nieslo už od februára 2013, preto od marca 2013 začal konať tak, ako mu ukladá zákon. Čakal, že ešte bude nejaké súdne konanie a následne po konzultácii s právnikom podal dovolanie. Platobnú kartu zničil dňa 10. 8. 2013, pretože bola vystavená na jeho meno. 12. 8. 2013 nebol na úrade, ale vie, že tam prišla aj polícia. Kľúče od vozidla odovzdal toho istého dňa.

Súd ďalej vykonal dokazovanie výsluchom svedkov a poškodených F. L. A., D. P. O., P. V., D. T. L., D. F. D. Š., C., svedkov K. A., F. F., D. M. G., P. V., D. Q. G. a prečítaním na vec sa vzťahujúcich listinných dôkazov.

Svedkyňa a poškodená F. L. A. (v čase skutkov poslankyňa obecného zastupiteľstva a v čase výpovede starostka obce Demänovská Dolina) vypovedala v prípravnom konaní, že D. P. V. počas výkonu mandátu starostu dvakrát udelil odmenu hlavnému kontrolórovi obce K. A., a to dňa 19. 12. 2011 vo výške 100,- Eur a dňa 21. 12. 2012 vo výške 150,- Eur, pričom tieto boli vyplatené v hotovosti z pokladne obce na výdavkové pokladničné doklady. Obe odmeny udelil a rozhodol aj o ich výške svojvoľne, a to v rozpore s § 11 ods. 4 písm. j/ zákona o obecnom zriadení. Udelenie týchto odmien nebolo predmetom rokovania vtedajšieho obecného zastupiteľstva a nebolo poslancami ani schválené, čím došlo k poškodeniu práv poslancov, ktorými okrem nej v tom čase boli ešte D. P. O., P. V., D. T. L. a D. F. D. Š. C.. Týmto konaním došlo k navýšeniu mzdových nákladov obce na zamestnanca K. A. spolu o 415,05 eura.

Ku skutku pod bodom 3. svedkyňa a poškodená F. L. A. v prípravnom konaní vypovedala, že za starostku obce bola zvolená 25. 1. 2014, od 13. 8. 2013 ako zástupkyňa starostu prevzala obecný úrad po bývalom starostovi a odvtedy ho viedla. Ing. Vojtekovi mandát starostu zanikol dňom 23. 12. 2012 po právoplatnom odsúdení pre úmyselný trestný čin, no on aj naďalej vystupoval ako starosta obce, až do dňa 12. 8. 2013, kedy bol úrad prevzatý za prítomnosti poslancov obecného zastupiteľstva O.,

L., Š., zamestnancov úradu a P. A. z Obvodného úradu Liptovský Mikuláš za asistencie polície. V roku 2010 za starostovania D.. V. sa pre obec zakúpilo osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia Scout s prideleným ev. č. LM 485 BX, ktoré využíval výlučne D.. V. ako starosta a o jeho používaní na služobné alebo súkromné účely nevedol žiadnu evidenciu, ako mu to vyplývalo zo Smernice Obecného úradu Demänovská Dolina č. 1/2009 o používaní motorových vozidiel, platnej od 1. 6. 2009. Na tomto vozidle od jeho kúpy až do 12. 8. 2013 najazdil 106.515 km, koľko na služobné a na súkromné účely z dôvodu neevidovania jásd nie je zrejmé. Nafta do vozidla bola tankovaná D.. V. na benzínových čerpadlách prostredníctvom obecnej platobnej karty a z nádrže v garáži obecného úradu. Za r. 2013 sa do neho natankovalo cez karty 709,71 l nafty za sumu 1.321,15 eura a z nádrže obecného úradu za r. 2013 sa natankovalo 702 l nafty, teda spolu 1.411,71 l za rok 2013 za sumu zhruba 2.296,93 eura. Ako sa dozvedela o rozhodnutí Krajského súdu v Žiline zo dňa 17. 7. 2013, ktorý potvrdil správnosť právoplatnosti trestného rozkazu, ktorým bol starosta odsúdený, si už nespomínala, avšak od toho dátumu až do 12. 8. 2013 používal D.. V. aj služobné motorové vozidlo Obecného úradu Demänovská Dolina Škoda Octavia Scout bez akéhokoľvek právneho titulu, pretože starostom obce už nebol a o tejto skutočnosti aj vedel. V uvedenom období prostredníctvom platobnej karty, vydananej pre Obec Demänovská Dolina k účtu vo V. č. XXXXXXXX/XXXX za mesiace júl - august 2013 tankoval pohonné hmoty cez túto bankomatovú kartu dňa 22. 7. 2013 na čerpacej stanici Shell v Liptovskom Mikuláši za sumu 82,70 eura, dňa 2. 8. 2013 na čerpacej stanici Tesco Liptovský Mikuláš za sumu 67,65 eura, dňa 3. 8. 2013 na čerpacej stanici OMV v Ružomberku za sumu 65,97 eura a dňa 7. 8. 2013 na čerpacej stanici Shell Liptovský Mikuláš za sumu 67,03 eura, teda celkovo pre seba použil obecné finančné prostriedky vo výške 283,35 eura. O tom, že zo strany D.. V. nebola k používaniu služobného motorového vozidla vedená príslušná evidencia svedčí aj správa hlavného kontrolóra obce zo dňa 24. 9. 2013 za obdobie od 1. 1. 2013 do 31. 8. 2013, ako aj Smernica o používaní motorových vozidiel č. 1/2009 a jej doplnenie platné od 1. 7. 2011. K uzneseniu č. 44/2011 prijatému zasadnutím obecného zastupiteľstva 20. 6. 2011 uviedla, že ak je v ňom uvedená osoba, ktorej je možné predmetné vozidlo požičať na súkromné účely, nemyslela sa tým v prvom rade osoba vtedajšieho starostu D.. V. a ak iná osoba, tak jedine taká, ktorá je zamestnancom obecného úradu a niekto iný mohol použiť toto vozidlo len so súhlasom vtedajšieho starostu, pritom nemá vedomosť o tom, že by toto vozidlo použil aj niekto iný zo zamestnancov úradu okrem D.. V., pretože ho používal výlučne on. Od prevzatia obecného úradu sa nenašli žiadne evidenčné knihy jásd, resp. knihy k používaniu uvedeného vozidla. Keďže neboli k dispozícii, tieto nemohli byť poskytnuté ani hlavnému kontrolórovi.

Na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní a dodala, že odmena starostu hlavnému kontrolórovi obce bola poskytnutá svojvoľne. Z toho, že bola vyplatená v hotovosti usudzuje, že došlo k jej vyplateniu z pokladne. K otázke účtovania odmien odkázala na účtovníčku. V tom čase vykonávala funkciu zástupkyne starostu obce. Že by bola prítomná, keď sa udeľovali si nepamätala. O ich vyplatení sa dozvedela v auguste 2013, keď prebrali úrad a následne pri prezeraní agendy. Nemala vedomosť, že by sa počas jej pôsobenia hlavnému kontrolórovi vyplácala iná odmena. Reprezentačný fond bol v rozpočte obce určený pre starostu v súvislosti s reprezentáciou obce. Jeho použitie kontroloval hlavný kontrolór obce. V r. 2011 a 2012 boli na spoločnom obede organizovanom starostom obce pri príležitosti Vianoc, za prítomnosti poslancov, zamestnancov obce a starostu. Ku konkrétnym osobám, otázke rozdávania odmien a obdržania odmien jej osobou sa nevedela vyjadriť.

Platobnú kartu, ktorú mal k dispozícii ako starosta, bola využívaná na pohonné hmoty, ale aj dotácie pokladne finančnou hotovosťou. Ako starostka obce má takú istú kartu. Nemala vedomosť, že by iné osoby používali obecné motorové vozidlo, ak ho bývalý starosta dal niekomu na využitie, bolo to na ňom. O tom, že bol odsúdený sa dozvedela niekedy v marci - apríli 2013 z anonymu, ktorý dostal poslanec O., bol pri ňom priložený aj trestný rozkaz, na ktorom bola v pravom hornom rohu pečiatka právoplatnosti, pravosť trestného rozkazu neskúmali. Starosta sa k tomu nevyjadril, navzájom spolu nekomunikovali. Ako poslanci reagovali tak, že mu poslali výzvu na odovzdanie úradu. Ako zástupkyňa starostu zvolala asi v apríli 2013 zasadnutie zastupiteľstva, kde chceli prerokovať tieto otázky, rokovať na obecnom úrade im nebolo umožnené, pretože ich starosta nepustil do priestorov, keď sa ho poslanec O. telefonicky dotazoval, preto zasadnutie uskutočnili v náhradných priestoroch. Osobné motorové vozidlo bolo odovzdané 12. 8. 2013, kedy obžalovaný najskôr odišiel z úradu, potom sa vrátil, odovzdal kľúče, platobnú kartu neodovzdal a ona ju potom vo V. zrušila. Prostriedky z nej už po 12. 8. 2013 čerpané neboli. Nakladanie s motorovým vozidlom obce určuje smernica z r. 2009. Vedenie knihy jásd zaviedla ona. Osoba, ktorá použije motorové vozidlo na súkromné účely má zaplatiť 10 % z nákupu pohonných hmôt. Či a ako bývalý starosta platil tieto zrážky sa nevedela vyjadriť, ale na základe podkladov poskytnutých účtovníčkou a na jeho žiadosť o tom vydala ako starostka obce potvrdenie. Po vrátení motorového vozidla bol odpísaný stav tachometra. Pri zostatku pohonných hmôt odkázala na

knihu jász, kde je zapísané prvé tankovanie po dni 12. 8. 2013, takže z toho by sa dal zostatok vyčítať. V ostatných autách, ktoré vlastní a používa obec boli vedené knihy jász, ale pri tomto aute žiadnu knihu nenašla, ani nejaké záznamy, či sa jazdy vykonali služobne alebo súkromne.

Svedok a poškodený D.. P. O. (v čase skutkov poslanec obecného zastupiteľstva obce Demänovská Dolina) v prípravnom konaní vypovedal, že od komunálnych volieb v r. 2010 vykonával funkciu poslanca obecného zastupiteľstva obce Demänovská Dolina. Počas výkonu mandátu starostu D.. P. V. dvakrát udelil koncoročnú odmenu hlavnému kontrolórovi obce K. A., a to v decembri 2011 vo výške 100,- Eur a v decembri 2012 vo výške 150,- Eur, ktoré nikdy neboli predmetom rokovania obecného zastupiteľstva a neboli schválené poslancami, pretože starosta o nich rozhodol svojvoľne, bez vedomia poslancov aj o ich výške. Mal za to, že jeho právo ako poslanca schvaľovať odmenu hlavnému kontrolórovi podľa zákona o obecnom zriadení, priznané výlučne poslancom obecného zastupiteľstva bolo zmarené, čím obvinený poškodil jeho práva a spôsobil škodu obci Demänovská Dolina.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne a dodal, že poslancom obecného zastupiteľstva bol v r. 2010 až 2014. Akým spôsobom došlo k vyplateniu týchto odmien sa nevedel vyjadriť. Že by hlavnému kontrolórovi obce na zastupiteľstve schvaľovali odmenu si nepamätal. Poukázal na to, že odmenu hlavného kontrolóra obce schvaľuje obecné zastupiteľstvo, navrhujú ju poslanci a hlavný kontrolór zodpovedá poslancom, aj v r. 2011 a 2012 vedel, že právo schvaľovať odmenu patrí obecnému zastupiteľstvu. Či sa zúčastnil vianočných posedení v r. 2011 a 2012 si nepamätal, odkázal na prezenčnú listinu, rovnako pri udelených odmenách, čo by malo byť podchytené v mzdových papieroch.

K motorovému vozidlu obce, ktoré bolo pridelené D.. V. ako starostovi vypovedal, že bolo kúpené v r. 2010 a jeho používanie sa riadilo smernicou z r. 2009. Zo súkromných ciest uskutočnených vozidlom sa malo strhnúť 10 % z jeho výplaty. D.. V. nevedel knihu jász, neboli evidované ani súkromné, ani služobné cesty, ani cesty do zahraničia, takže akým spôsobom to kontroloval kontrolór nevedel, pričom hlavný kontrolór v auguste alebo septembri r. 2013 kontrolou skonštatoval, že nie sú vedené knihy jász, kontrolu urobil na základe ich podnetu. O možnom zániku mandátu starostu sa dozvedel z anonymu, ktorý mu niekedy začiatkom apríla 2013 prišiel na adresu, bolo v ňom napísané, že V. bol trestným rozkazom odsúdený, bol pri ňom odfotený trestný rozkaz s doložkou právoplatnosti. Anonym prišiel iba jemu. S týmto listom oboznámil poslancov a zvolali mimoriadne zastupiteľstvo. V. ich nepustil na obecný úrad. On osobne tam bol, V. sa k nemu správal arogantne, vyhodil ho odtiaľ, takže zasadnutie uskutočnili v priestoroch hotela Tri studničky a vyzvali ho na odstúpenie. Nereagoval na to, naďalej sa správal ako starosta. Zo zápisnice, ktorú odovzdali na obecný úrad a bola zverejnená vyplývalo, že ho vyzvali na odstúpenie. Starosta disponoval platobnou kartou na drobné nákupy, napr. pohonné hmoty, že by ju vôbec odovzdal, nevedel. K odovzdaniu vozidla došlo 12. 8. 2013, kedy bol aj celý úrad preberaný za účasti jeho, A., A. z Okresného úradu Liptovský Mikuláš a polície, neskôr prišiel aj poslanec L.. V. najskôr z obecného úradu odišiel, neskôr sa vrátil, auto postavil pred obecný úrad, kľúče im hodil na stôl. Počiatočný stav kilometrov zapísali.

Svedok a poškodený D.. F.. D. Š., C.. (v čase skutkov poslanec obecného zastupiteľstva obce Demänovská Dolina) v prípravnom konaní vypovedal, že v komunálnych voľbách v r. 2010 bol zvolený za poslanca obecného zastupiteľstva obce Demänovská Dolina a koncoročné odmeny, ktoré vtedajší starosta obce D.. P. V. v decembri 2011 a decembri 2012 udelil hlavnému kontrolórovi obce K. A. neboli predmetom rokovania obecného zastupiteľstva. O ich udelení a výške rozhodol svojvoľne, bez vedomia a súhlasu poslancov, napriek tomu, že právo schvaľovať odmenu hlavnému kontrolórovi je v zmysle zákona priznané výlučne poslancom obecného zastupiteľstva, čím maril právo dané zákonom jemu ako vtedajšiemu poslancovi a tiež ostatných poslancov a obci spôsobil škodu.

Na hlavnom pojednávaní dodal, že si už na presné okolnosti vzhľadom na odstup času nepamätá a k spôsobu vyplatenia týchto odmien sa vyjadriť nevedel. V decembri 2011 a decembri 2012 patrila právomoc rozhodovať o odmene hlavného kontrolóra obecnému zastupiteľstvu. Boli k tomu vypracované zásady ešte za jeho starostovania. Či sa v r. 2011 a 2012 zúčastnil predvianočných posedení, kde sa zamestnancom udeľovali odmeny ani, či dostal pozvanie na obecné zastupiteľstvo v apríli, máji a auguste 2013 si nepamätal. K používaniu osobného motorového vozidla bývalým starostom vypovedal, že ho používal niekoľko mesiacov napriek tomu, že už mu skončil mandát, nakoľko bol odsúdený. On to zatajil a niekto s tým prišiel, boli ťahanice okolo odovzdania úradu, došlo k tomu za účasti polície a o ostatné veci sa on nezaujímal. Pri odovzdávaní a preberaní obecného úradu 12. 8. 2013 prítomný nebol.

Svedok a poškodený D.. T. L. (v čase skutkov poslanec obecného zastupiteľstva obce Demänovská Dolina) v prípravnom konaní vypovedal, že v komunálnych voľbách v r. 2010 bol zvolený za poslanca obecného zastupiteľstva obce Demänovská Dolina. Vtedajší starosta obce D.. P. V. v decembri 2011 a decembri 2012 udelil hlavnému kontrolórovi obce K. A. vianočné odmeny, a to vo výške 100,- a 150,- Eur a konal svojvoľne bez schválenia týchto odmien poslancami. Ich schválenie nebolo predmetom

rokovania obecného zastupiteľstva, poslanci neschválili ani ich výšku, preto mal za to, že uvedeným konaním D.. P. V. jemu aj ostatným vtedajším poslancom znemožnil využiť ich právo dané zákonom rozhodovať o schválení odmien hlavného kontrolóra, čím poškodil jeho právo ako poslanca obecného zastupiteľstva a spôsobil škodu obci Demänovská Dolina.

Na hlavnom pojednávaní svedok k odmenám dodal, že pokiaľ boli vyplácané, tak boli vyplácané aj poslancom pri príležitosti vianočného posedenia. Pamätať si ich výšku, miesto a dátum vyplatenia nepovažoval za dôležité. Vedel, resp. predpokladal, že všetci dostali obálky. Svoje peniaze rozdelil medzi prítomných, aby si kúpili kávu, a pod. Či sa niekto vtedy pýtal na odmenu kontrolóra uviesť nevedel. Mal vedomosť o tom, že pri používaní motorového vozidla starostom boli stanovené určité pravidlá, starosta sa mal na používaní podieľať určitým percentom z nákladov na používanie pre súkromné účely, k jeho výške sa nevedel vyjadriť. Mandát poslanca vykonával viackrát, a to aj počas funkčného obdobia D.. V.. Rozsah práv obecného zastupiteľstva mu bol známy. Odmenu kontrolórovi obce podľa neho navrhuje obecné zastupiteľstvo. Nebol si istý, či v čase, keď bol poslancom obecného zastupiteľstva rozhodovali o nejakej odmene kontrolóra, ale skôr nie, ako áno. Hlavným kontrolórom v tom období bol K. A.. Nemožnosť navrhnúť a hlasovať za to, by on subjektívne považoval alebo sa cítil dotknutý na svojich právach. Starostovi bolo určite z obecného majetku zverené auto, asi aj telefón, čo ďalšie si už nespomínal. K nákupu pohonných hmôt vypovedal, že nafta sa nakupovala vo väčšom objeme a starosta mal zrejme aj kartu na tankovanie, nepreveroval to. Na uskladnenie nafty boli veľké, asi 1000 litrové sudy tak, aby to bolo čo najlacnejšie, kvôli spotrebe strojov v zimnej údržbe. O zániku mandátu starostu sa dozvedel, ako poslanci o tom medzi sebou debatovali a od potvrdenia tejto informácie prestal chodiť na zastupiteľstvá, ktoré zvolával tento starosta. Pri odovzdávaní úradu nebol. Poslancami obecného zastupiteľstva v tom období okrem neho boli páni O., možno Š., na viacerých si už nespomínal. Na svojich právach sa cítil byť poškodený, lebo ako zastupiteľstvo mali o tejto otázke rozhodovať. Bolo to jeho právo, hoci to nemusí považovať za zásadnú vec. Je pravdou, že až po čase, po vyúčtovaní sa pravdepodobne zistilo, že boli nejaké peniaze kontrolórovi vyplatené. Subjektívne pre neho je to ujma taká, že ak ako poslanec má o niečom rozhodovať, tak o tom chce rozhodovať. K vážnosti ujmy sa nechcel vyjadrovať. Podľa neho je to ujma jeho práv. Kto rozhodoval o odmenách poslancov, nevedel, ani či niekto odmietal prijať obálku.

Svedok a poškodený P. V. (v čase skutkov poslanec obecného zastupiteľstva obce Demänovská Dolina) v prípravnom konaní vypovedal, že sa ako poslanec necítil byť poškodený, pretože odmeny kontrolórovi obce síce schvaľuje obecné zastupiteľstvo, avšak v prípade odmien vyplatených dňa 19. 12. 2011 a 21. 12. 2012 sa jednalo o koncoročné odmeny, ktoré boli vyplatené všetkým zamestnancom obecného úradu a takéto odmeny boli vyplácané aj v dobe, keď bol starosta obce pán Š.. Taktiež sa nejednalo o čiastky, pre ktoré by sa poslanci obecného zastupiteľstva mali cítiť poškodení a išlo o odmeny za dlhodobú prácu v priebehu celého roka. Udelenie predmetných dvoch odmien hlavnému kontrolórovi nebolo predmetom rokovania obecného zastupiteľstva obce, nebolo poslancami schválené a starosta obce má svoj fond vo výške 2.000,- Eur, pričom s použitím týchto prostriedkov môže nakladať podľa vlastného uváženia bez predchádzajúceho schválenia poslancami obecného zastupiteľstva.

Na hlavnom pojednávaní svedok vypovedal zhodne a dodal, že v čase, keď bol poslancom obecného zastupiteľstva obce Demänovská Dolina, bol starostom obce Ing. V., poslancami boli aj Š., L., O. a A.. Na internú úpravu právomoci a pôsobností a ich rozdelenia medzi obecným zastupiteľstvom a starostu si nespomínal. S právnou úpravou výkonu mandátu poslanca obecného zastupiteľstva bol oboznámený. Starosta obce mohol užívať obecné auto a znášal 10 % nákladov, pohonné hmoty sa platili kartou. Nejakú zásobu pohonných hmôt mal aj obecný podnik. Informáciu, že D.. V. už nie je starostom sa dozvedel ústne od p. O. asi v marci alebo apríli 2011 (svedok si pomýlil rok 2013), nepodnikol žiadne kroky. Na zasadnutia obecného zastupiteľstva chodil, keďže tam bol sám, nebolo uznášaniaschopné a preto starosta nemal komu odovzdať úrad. O iných zasadnutiach obecného zastupiteľstva bol upovedomený len p. O., iní poslanci ho nekontaktovali. Ohľadne prevádzky motorového vozidla patriacemu obci aj k úhrade nákladov boli prijaté uznesenia. Je možné, že aj uznesenie, ktoré umožňovalo jeho použitie súkromným osobám. Pri odovzdaní motorového vozidla nebol prítomný. Bola zvolaná verejná schôdza k zániku mandátu starostu obce. Vianočný príspevok kontrolórovi obce bol odovzdaný niekde na večeri za prítomnosti obecných zamestnancov a poslancov, miesto si už nepamätal, ale bolo verejné a každý dostal odmenu asi 150,- Eur. V súvislosti s konaním bývalého starostu sa necítil byť dotknutý.

Svedkyňa F. F. (v čase skutkov 1. a 2. referentka miestnych daní a poplatkov obce Demänovská Dolina) v prípravnom konaní vypovedala, že od decembra 2012 mala na starosti vedenie pokladne obce. Potvrdila, že výdavkový pokladničný doklad č. 1053/2012 vystavila ona a je na ňom jej podpis. Taktiež k nemu urobila príslušný zápis v pokladničnej knihe č. I. 575948, pri tejto účtovnej operácii sa jednalo o hotovostné vyplatenie odmeny hlavnému kontrolórovi obce K. A. vo výške 150,- Eur, v

tom období dostávali odmeny viacerí zamestnanci obce. Buď v ten deň alebo deň predtým, prišiel za ňou vtedajší starosta obce D.. P. V., ktorý jej povedal, ktorý zamestnanec dostane akú výšku odmeny. Niekedy jej dal takýto pokyn ústne, niekedy jej to dal rozpísané na papieri, ako to bolo v tomto prípade si už nespomínala. Jednoznačne jej však dal pokyn vtedajší starosta. Na základe jeho pokynu pripravila obálky pre jednotlivých zamestnancov s príslušnou výškou odmeny, podľa toho, ako jej to starosta kázal, taktiež vypísala výdavkové pokladničné bloky a následne starosta pripravené obálky s odmenami pre zamestnancov, vrátane pre hlavného kontrolóra, od nej prevzal, podpísal jej výdavkové pokladničné doklady, bolo tomu tak aj v tomto prípade. Obálky s odmenami osobne odovzdával starosta na spoločnom obede, ktorý sa konal asi 21. 12. 2012, či sa ho zúčastnil aj K. A. alebo mu odmenu odovzdal až následne, si už nespomínala. Zamestnancom, ktorí odmeny prevzali, dala ešte podpísať výdavkové pokladničné doklady, tak to bolo aj v prípade K. A.. Z dokladu č. 1053/2012, kde sa nachádza jeho podpis je zrejmé, že si túto odmenu prevzal. Pri udeľovaní mesačných odmien zamestnancom starosta vydával písomné určenie odmeny, avšak či to bolo aj pri vianočných odmenách pre K. A. v r. 2011, 2012 už nevedela uviesť a následne písomnú formu v dokladoch nenašla.

Na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne a dodala, že na obecnom úrade pracuje od januára 2011. Pamätala si, že odmena hlavnému kontrolórovi obce bola vyplatená ako vianočná odmena. Peniaze na tieto odmeny sa vyberali z pokladne, každý prijímateľ musel podpísať výdavkový pokladničný doklad. Pri príprave týchto odmien bola prítomná len v r. 2012, v r. 2011 nie, komu a v akej výške bola udelená odmena už nevedela. Výdavkové doklady podpísané zamestnancami obce pri obdržaní odmien boli uložené a archivované na obci. Vianočné odmeny boli zamestnancom odovzdávané na vianočných obedoch, ktorých sa v r. 2011, 2012 zúčastnili zamestnanci, poslanci, či bol prítomný aj K. A., nevedela. Zúčastňovala sa zasadnutí obecného zastupiteľstva ako zapisovateľka, či sa na nich schvaľovali nejaké odmeny, si už nespomínala. K spôsobu zdaňovania týchto odmien sa nevedela vyjadriť. Zrážky z dôvodu zúčtovania pri použití motorového vozidla starostom boli robené ekonómkou. K odovzdaniu a prevzatíu obecného úradu 12. 8. 2013 starosta prišiel neskôr.

Svedok K. A. (v čase skutkov hlavný kontrolór obce Demänovská Dolina), v prípravnom konaní vypovedal, že asi do novembra 2013 bol zamestnancom obce Demänovská Dolina vo funkcii hlavného kontrolóra, do ktorej bol zvolený na zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 21. 2. 2009. Niekedy v decembri 2011 a decembri 2012 mu vtedajší starosta obce, ako zamestnancovi obce udelil a v hotovosti vyplatil vianočné odmeny, na ich výšku si už nespomínal. V tom čase sa nezaujímal, či vyplatenie odmien bolo schválené obecným zastupiteľstvom, nakoľko tieto dostávali aj iní zamestnanci a poslanci a starosta obce mal všeobecne záväzným nariadením schválené, že bez súhlasu obecného zastupiteľstva môže disponovať s finančnými prostriedkami obce do výšky 2.000,- Eur. V oboch prípadoch mu odmeny boli vyplatené na spoločnom obede, buď osobne starostom alebo pracovníčkou úradu, ktorá viedla pokladňu a pri ich prevzatí podpísal výdavkové pokladničné doklady, ku ktorým potvrdil, že sa na nich pri podpise príjemcu nachádzajú jeho vlastnoručné podpisy. Ak je na týchto dokladoch uvedená suma 100,- a 150,- Eur, tak odmeny v tejto výške mu aj skutočne boli vyplatené.

Na hlavnom pojednávaní dodal, že na čiastočný úväzok pôsobil ako hlavný kontrolór obce v r. 2009 až 2013. Nezúčastňoval sa na všetkých zasadnutiach obecného zastupiteľstva, len na tých, kde niečo predkladal. Vie, že odmeny majú byť schvaľované obecným zastupiteľstvom, ale viac sa o to nezaujímal. Či a ako boli odmeny, ktoré mu boli vyplatené zdanené, nevedel. Ku skutku ohľadne motorového vozidla a platobnej karty sa nevedel vyjadriť, pretože to nekontroloval a nik to od neho ani nechcel. Obecné zastupiteľstvo schválilo nejaký predpis o použití vozidla a evidencii jázd, ale kontrolou týchto vecí ho nepoverilo. V r. 2012 bola na základe anonymu vykonaná kontrola hospodárenia v obci Národným kontrolným úradom, avšak nenašli žiadne pochybenie alebo zlé nakladanie s prostriedkami.

Svedkyňa D.. M. G. (v čase skutku 1. referentka miestnych daní a poplatkov obce Demänovská Dolina) v prípravnom konaní vypovedala, že do konca januára 2012 bola referentkou Obecného úradu obce Demänovská Dolina. Mala na starosti vedenie pokladne. K výdavkovému pokladničnému dokladu č. 906/2011 vypovedala, že tento vystavila a je na ňom jej podpis, ako aj podpis vtedajšieho starostu D.. P. V.. Všetky tieto výdavkové pokladničné doklady mu dávala podpísať. Pri podpise príjemcu je podpis K. A.. Podpisy oboch pozná. K tomuto dokladu urobila príslušný zápis v pokladničnej knihe na č. I. 1014683. Pri tejto účtovnej operácii sa jednalo o hotovostné vyplatenie odmeny hlavnému kontrolórovi obce K. A. vo výške 100,- Eur, ku ktorému dal pokyn D.. P. V.. Na konci roka udelil vianočné odmeny aj ostatným zamestnancom obce tak, že v ten deň alebo niekedy pred ním jej dal pokyn na to, aby jednotlivým zamestnancom pripravila odmeny, či to bolo aj na nejakom papieri, koľko má komu pripraviť si už nespomínala, avšak podľa jeho pokynov ich pripravila do obálok, vypísala výdavkové pokladničné doklady, ktoré jej podpísal a schválil. Následne na spoločnom obede boli obálky s odmenami odovzdané jednotlivým zamestnancom, ktorí prevzatie odmeny potvrdili na výdavkových pokladničných dokladoch

pri podpise príjemcu. Či obálky odovzdávala ona alebo starosta si už nepamätala. Takto prevzal odmenu aj K. A.. Starosta pri udeľovaní mesačných odmien zamestnancom obce jednotlivito vydával písomne listinu o určení odmeny, v ktorej bolo uvedené komu a akú odmenu ukladá. Tieto listiny sa zakladali po jednotlivých mesiacoch spolu s ostatnou dokumentáciou súvisiacou so mzdami, či takéto vydával aj pri ukladaní vianočných odmien si už nespomínala.

Na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne a dodala, že na obecnom úrade v obci Demänovská Dolina pracovala od decembra 2010 do januára 2012. Tieto konkrétne odmeny hlavného kontrolóra mala na starosti len v r. 2011, fyzicky boli vyplatené v hotovosti z pokladne, ak v nej bol dostatok prostriedkov, ak nie, tak sa peniaze vyťahli z účtu, dali sa do pokladne a tak boli vyplatené. Odmena sa dávala do výplatnej pásky, ak sa vyplatila, v príslušnom mesiaci sa aj zohľadnila jej výplata. Odmeny sa vyplácali v čistom, v hrubom sa zobrazili na výplatnej páske. Starosta udeľoval odmeny zamestnancom obecného úradu takým spôsobom, že navrhol vo výške sumy, ktorá bola vyplatená. Súčasťou toho bol aj zápis, na základe akého ustanovenia zákona, za čo a koľko sa udeľuje odmena. Tento zápis sa pripojil ku konkrétnej mesačnej výplati a mal byť ich súčasťou. Odmena sa zahrnula do mzdy a zdanila sa. Pri vianočných odmenách to bolo inak, pretože sa vyplácali v hotovosti a keďže, napr. za mesiac december, ak bola odmena vyplatená pred Vianocami, keďže nebola spracovaná mesačná mzda za mesiac december, musela sa následne hodnota odmeny do hrubej mzdy navýšiť tak, aby sedeli odvody a mzdové povinnosti. Výška odmeny, ktorá bola navrhnutá a následne zohľadnená v mzde je podľa toho či, zamestnávateľ určí, že je to odmena netto alebo brutto. Či odmeny hlavnému kontrolórovi boli určené netto alebo brutto a či na vianočnom obede v r. 2011 boli prítomní len zamestnanci alebo aj poslanci obecného zastupiteľstva, si už nespomínala. Využívanie osobného motorového vozidla obce starostom a zrážky zo súkromných jazd vykonávala, a to na základe knihy jazd, kde starosta písal dátum jazdy, kilometre, miesto odkiaľ a kam sa jazda uskutočnila.

Svedok P. V. (v čase skutku pod bodom 3. vedúci zamestnanec obce Demänovská Dolina) v prípravnom konaní vypovedal, že pracuje ako údržbár na Obecnom úrade v Demänovskej Doline a v r. 2013 aj v mesiacoch júl a august bol zamestnaný ako vedúci verejnoprospešných služieb, ktoré spadali pod Obec Demänovská Dolina. Ako vedúci mal na starosti príslušnú techniku, motorové vozidlá, ktorými sa robila údržba ciest, mostov, čistenie chodníkov a pod. Obecný úrad mal k dispozícii aj garáž, v ktorej bola umiestnená nadzemná tisícilitrová nádrž na motorovú naftu, vybavená tankovacou pištoľou a meracím zariadením. K tankovaniu nafty do služobných vozidiel obecného úradu zaviedol zošit na evidenciu on sám, aby množstvo, čas a spôsob tankovania z tejto nádrže pri obecnom úrade sedelo. Vozidlá netankoval vždy len on, ale aj iný pracovník úradu. Každý zamestnanec, ktorý prišiel s vozidlom alebo pracovným strojom tankovať naftu z nádrže, tankovanie sa zapisalo do evidenčného zošita s dátumom tankovania, druh vozidla, množstvo litrov a taktiež prevzatie, teda dotankovanie nafty do stroja, zápis vodiča príslušného vozidla aj podpísal, zapisalo sa to aj do prevádzkovej knihy vozidla. Podľa záznamov v predmetnom zošite za obdobie 17. 7. 2013 do 12. 8. 2013 nebol D.. V. s týmto služobným vozidlom tankovať naftu z nádrže. Ak bol predtým dotankovať do tohto vozidla, ktoré viac-menej používal iba on, tak sa mu dotankovalo, žiadal len dotankovať, viac sa nestaral, ani do evidenčného zošita sa nepodpísal, len povedal, že ho treba dať účtovníčke, aby sa vedelo koľko sa za mesiac dotankovalo. Do zošita sa podpísal len pracovník, ktorý auto tankoval. Knihu od vozidla pri týchto predchádzajúcich tankovaniach mu on, ak vozidlo tankoval, nezapisoval do prevádzkovej knihy, túto knihu od vozidla nikdy nevidel a či vôbec mal D.. V. a používal k tomuto vozidlu prevádzkovú knihu ani nevedel. Má vedomosť, že pri všetkých ostatných vozidlách a strojoch patriacich obecnému úradu prevádzkové knihy vozidiel boli vedené, pretože zapisoval tankovanie nafty z nádrže aj do evidenčného zošita.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne a dodal, že garáž, v ktorej bola nadzemná nádrž na naftu slúžila aj na garážovanie vozidiel, napr. traktora. Do tejto mali prístup zamestnanci, dokonca starosta nemal od nej kľúč a tankoval tam na požiadanie. Ktorí zamestnanci to boli v tom čase, okrem neho, uviesť nevedel, menilo sa to. Údaje, ktoré sa uvádzali do zošita boli dátum, kilometre a litráž. Tieto údaje sa neoverovali, len to podpísal ten, kto tankoval.

Svedkyňa D.. Q. G. (v čase skutku pod bodom 3. zamestnankyňa obce Demänovská Dolina) v prípravnom konaní vypovedala, že od apríla do 30. 9. 2013 bola zamestnaná na Obecnom úrade Demänovská Dolina ako administratívna pracovníčka, mala na starosti mzdy zamestnancov aj starostu obce. D.. P. V. mal predkladať každý mesiac bločky z benzínových čerpadiel za nákup pohonných hmôt do služobného vozidla zn. Škoda Octavia Scout, ktoré realizoval prostredníctvom bankomatovej karty alebo v hotovosti a predkladal ich preto, aby sa mu urobila zrážka z nákupov pohonných hmôt vo výške 10 % z jeho platu. Za týmto účelom jej nikdy neboli predkladané podklady o tankovaní z nádrže, ktorá bola v garáži pri obecnom úrade, vždy len bločky o tankovaní z benzínových čerpadiel, a to aj v období 17. 7. 2013 až 12. 8. 2013. Okrem týchto bločkov jej nebola k výpočtu 10 % z nákupov pohonných

hmôt poskytnutá ani kniha jász uvedeného vozidla, túto nikdy nevidela, ani nevedela, či bola k vozidlu aj zavedená. Ostatní zamestnanci úradu používali osobné motorové vozidlo zn. VW Golf, ku ktorému bola prevádzková kniha, pretože ju pri jazde vypisovala. Z bločkov z nakúpených pohonných hmôt sa starostovi 10 % z celkovej sumy vo výplatnej pásky zrážalo v kolónke zrážky a ku koncu každého mesiaca D.. V. vyzývala, aby jej bločky za nákup pohonných hmôt za príslušný mesiac doložil. Nemala dôvod mu neveriť, že nedodáva všetky podklady, pretože bol starostom obce.

Na hlavnom pojednávaní dodala, že na obecnom úrade bola zamestnaná od 23. 4. 2013 do 30. 9. 2013, do práce ju zaúčala pani F., svoju prácu vykonávala tak, ako ju to ona naučila. Starostovi sa za používanie motorového vozidla robili zrážky vo výške 10 % zo mzdy za pohonné hmoty. Jej boli predkladané len bločky. Či si starosta alebo niekto iný viedol nejakú evidenciu, nemala vedomosť. O kauzu, ktorá vznikla v tom období sa nezaujímal. Ohľadne miesta zásob pohonných hmôt obce, teda o nádrži v obci, nemala vedomosť a ani ju nemala odkiaľ získať. Pokiaľ v jej predošlej výpovedi bolo uvedené, že jej nikdy neboli predkladané k tomuto odpočtu 10 % podklady o tankovaní z nádrže, ktorá bola v garáži pri obecnom úrade, poprela, že by túto vetu pri výsluchu povedala, niekto ju tam musel dopísať, pretože o nejakej garáži nemala vedomosť a určite nikdy nič také neuviedla.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 1. a 2. bol skutkový stav preukázaný nasledovnými listinnými dôkazmi.

Z pracovnej zmluvy zo dňa 21. 2. 2009 vyplýva, že medzi Obecným úradom Demänovská Dolina a K. A. vznikol uvedeným dňom pracovný pomer, ktorého náplňou bol výkon funkcie kontrolóra v zmysle zákona č. 369/1990 Zb. s mesačnou mzdou 366,- Eur, ktorá bola Dodatkom č. 1 k pracovnej zmluve zo dňa 1. 1. 2013 upravená na sumu 400,- Eur mesačne.

Z výplatných pásov v r. 2011 zamestnanca K. A. mal súd preukázané, že v decembri 2011 mu bola vykázaná odmena vo výške 142,53 eura (vrátane dane a odvodových povinností), pričom je zrejmé, že v položkách hrubej mzdy, odvodov a dane zo mzdy došlo k navýšeniu jednotlivých položiek v decembri 2011 na sumu 686,22 eura (cena práce) oproti bežným kalendárnym mesiacom r. 2011 zo sumy 493,90 eura (rozdiel predstavuje 192,32 eura).

Z výplatných pásov a mzdových listov v r. 2012 zamestnanca K. A. mal súd preukázané, že v decembri 2012 mu bola vykázaná odmena vo výške 170,10 eura (vrátane dane a odvodových povinností), pričom je zrejmé, že v položkách hrubej mzdy, odvodov a dane zo mzdy došlo k navýšeniu jednotlivých položiek v decembri 2012 na sumu 746,53 eura (cena práce) oproti bežným kalendárnym mesiacom r. 2012 zo sumy 523,80 eura (rozdiel predstavuje 222,73 eura).

Vyplatením odmien v r. 2011 vo výške 100,- Eur a v r. 2012 vo výške 150,- Eur sa náklady obce Demänovská Dolina na zaplatení daňových a odvodových povinností z dôvodu vyplatenia týchto odmien hlavnému kontrolórovi navýšili spolu o 165,05 eura.

Z listiny „sľub poslancov obecného zastupiteľstva“ zo dňa 22. 12. 2010 mal súd preukázané, že v čase skutku pod bodom 1. a 2., teda ku dňu 19. 12. 2011 a 21. 12. 2012 funkciu poslancov obecného zastupiteľstva vykonávali P. V.M., D.. T. L., D.. F.. D. Š., C., F.. L. A. a D.. P. O..

Z jednotlivých zápisníc zo zasadnutí obecného zastupiteľstva obce Demänovská Dolina konaných v priebehu funkčného obdobia starostu obce D.. P. V., v rozhodnom období, konkrétne zápisníc zo dňa 23. 11. 2011, 18. 1. 2012, 1. 2. 2012, 28. 3. 2012, 26. 4. 2012, 6. 6. 2012, 5. 9. 2012, 24. 10. 2012, 21. 11. 2012 a 30. 1. 2013 nevyplýva skutočnosť, že by proces udelenia a schvaľovania odmeny hlavnému kontrolórovi, ako jej výšky za r. 2011 a 2012 bol predmetom rokovani a schválení poslancami obecného zastupiteľstva. Uvedené skutočnosti nevyplývajú ani z výpovedí svedkov, ktorí v rozhodnom čase vykonávali mandát poslancov obecného zastupiteľstva.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 3. mal súd skutkový stav preukázaný týmito listinnými dôkazmi.

Trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/132/2012 zo dňa 28. 11. 2012 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22. 12. 2012. Obžalovanému bol uložený peňažný trest, ktorý zaplatil dňa 2. 4. 2013. Proti tomuto trestnému rozkazu podal dňa 17. 4. 2013 na tento súd odpor, ktorý súd uznesením zo dňa 5. 6. 2013 odmietol ako oneskorene podaný. O sťažnosti obžalovaného proti predmetnému uzneseniu Krajský súd v Žiline dňa 17. 7. 2013 rozhodol tak, že ju zamietol. Obžalovaný

podal dňa 20. 9. 2013 proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 2Tos/58/2013-161 dovolanie, ktoré Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 3 Tdo/61/2013 zo dňa 20. 11. 2013 odmietol. Z oznámenia kancelárie Ústavného súdu SR zo dňa 4. 8. 2014 je zrejmé, že sťažnosť D.. P. V., ktorou namietal porušenie jeho základných práv postupom Krajského súdu v Žiline vednom pod sp. zn. 2 Tos 58/2013 a jeho uznesením zo dňa 17. 7. 2013, odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Z výpisov z účtu vedeného vo V. banke, a. s. pod č. XXXXXXXX/XXXX, za mesiace august 2013 a september 2013 vyplýva, že prostredníctvom debetnej platobnej karty došlo k transakciám dňa 22. 7. 2013 na čerpacej stanici spoločnosti SHELL Slovakia, s. r. o., na Garbiarskej ulici v Liptovskom Mikuláši, vo výške 82,70 eura, dňa 2. 8. 2013 na čerpacej stanici v Liptovskom Mikuláši spoločnosti TESCO STORES SR, a. s., vo výške 67,65 eura, dňa 3. 8. 2013 na čerpacej stanici spoločnosti OMV Slovensko, s. r. o., v Ružomberku, vo výške 65,97 eura a dňa 7. 8. 2013 na čerpacej stanici spoločnosti SHELL Slovakia, s. r. o., na Garbiarskej ulici v Liptovskom Mikuláši, vo výške 67,03 eura.

Zo smernice obce Demänovská Dolina č. 1/2009 vydanie 2, doplnená o uznesenie OZ č. 43/2011 a 44/2011 z 20. 6. 2011, platnej od 1. 7. 2011, vzťahujúcej sa na stanovenie pravidiel pre používanie vozidiel zamestnancami Obecného úradu Demänovská Dolina vyplýva okrem iného, z bodu 6 okruh zamestnancov Obecného úradu Demänovská Dolina, ktorým môže byť poskytnuté motorové vozidlo k používaniu na služobné a súkromné účely: starosta obce, kontrolór obce, príp. iným zamestnancom, ktorým odsúhlasí obecné zastupiteľstvo. Rovnako z neho vyplýva, že pri používaní motorových vozidiel obce na služobné a súkromné účely sa bude osobe účtovať 10 % zo spotrebovaných pohonných látok po mesačnom zúčtovaní pohonných látok na konkrétne vozidlo pri cestách v Slovenskej republike.

Odborným vyjadrením spoločnosti IMPA Liptovský Mikuláš, s. r. o., bola stanovená hodnota motorového vozidla zn. Škoda Octavia Scout AC Kombi, zelená metalíza pastelová, ev. č. LM 485 BX, rok výroby 2011, VIN č. TMBKE61Z7B2079989, palivo motorová nafta ku dňu 12. 8. 2013 najazdených 106.515 km, vo výške 12.560,- Eur. Z osvedčenia o evidencii predmetného motorového vozidla je zrejmé, že jeho vlastníkom je obec Demänovská Dolina.

Z potvrdenia obce Demänovská Dolina, vyplýva, že obec vykonala ostatné zrážky zo mzdy D.. P. V. vo výške 7,44 eura za júl 2013, za august 2013 nebola vykonaná zrážka (kópie výplatných pásov, na ktoré potvrdenie odkazuje neboli pripojené).

Zápisnicou vo veci odovzdávania úradu D.. P. V. zástupkyňi starostu F.. L. A. zo dňa 12. 8. 2013 za prítomnosti F.. L. R. A., D.. P. O., D.. F. D. Š., D.. T. L., X. Š. X., F. F., Q. G., polície a pracovníkov Obvodného úradu Liptovský Mikuláš P. F. A. a D.. P. G. bolo preukázané, že obžalovaný bol poslancami obecného zastupiteľstva listom vyzvaný na odovzdanie symbolov obce, administratívnych vecí a ostatného huteľného majetku obce, čo po dostavení sa na obecný úrad o 13.20 hod. odmietol a z kancelárie odišiel. Následne o 15.15 hod. do garáže zaparkoval osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia Scout, pričom kľúče neodovzdal. Poslanci za prítomnosti polície vozidlo otvorili, odpísali stav tachometra (106.515 km). Doklady od vozidla a náhradné kľúče od vozidla boli uložené do trezoru obecného úradu. Bankomatová karta nebola odovzdaná. Obcou bolo potvrdené, že zostatok objemu pohonných hmôt v nádrži osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia Scout ku dňu 12. 8. 2013 bol cca 50 litrov.

Podľa § 7 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ zákona č. 138/1991 Z. z. o majetku obcí, v znení neskorších predpisov, orgány obce a organizácie sú povinné hospodáriť s majetkom obce v prospech rozvoja obce a jej občanov a ochrany a tvorby životného prostredia. Orgány obce a organizácie sú povinné majetok obce zveľaďovať, chrániť a zhodnocovať. Sú povinné najmä udržiavať a užívať majetok, chrániť majetok pred poškodením, zničením, stratou alebo zneužitím.

Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, orgány obce sú a/ obecné zastupiteľstvo, b/ starosta obce (ďalej len „starosta“).

Podľa § 11 ods. 4 písm. j/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, obecné zastupiteľstvo rozhoduje o základných otázkach života obce, najmä je mu vyhradené voliť a odvolávať hlavného kontrolóra obce (ďalej len "hlavný kontrolór"), určiť rozsah výkonu funkcie hlavného kontrolóra a jeho plat, schvaľovať odmenu hlavnému kontrolórovi.

Podľa § 13 ods. 1, ods. 4 písm. e/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, predstaviteľom obce a najvyšším výkonným orgánom obce je starosta. Starosta rozhoduje vo všetkých veciach správy obce, ktoré nie sú zákonom alebo štatútom obce vyhradené obecnému zastupiteľstvu.

Podľa § 13a ods. 1 písm. d/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, mandát starostu zaniká právoplatným odsúdením za úmyselný trestný čin alebo právoplatným odsúdením za trestný čin, ak výkon trestu odňatia slobody nebol podmienenčne odložený.

Prečinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Trestného zákona, sa dopustí ten, kto inému spôsobí malú škodu tým, že poruší všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť alebo povinnosť uloženú právoplatným rozhodnutím súdu alebo vyplývajúcu zo zmluvy opatrovať alebo spravovať cudzí majetok. Objektom trestného činu je cudzí majetok (nielen veci, ale aj ďalšie majetkové hodnoty). Podstatou trestného činu je konanie, ktorým vzniká škoda na cudzom majetku, bez ohľadu na to, či sa páchatel obohatil, alebo nie. Škodou sa rozumie akékoľvek zmenšenie hodnoty opatrovaného alebo spravovaného majetku, vrátane toho, ak nenastane obvyklý prírastok na majetku. Povinnosť opatrovať alebo spravovať cudzí majetok majú osoby, ktoré sú povinné spravovať záležitosti iných osôb, pokiaľ je v tom zahrnutá aj starostlivosť o ich majetok alebo nakladanie s ním. Taká povinnosť môže vyplývať zo všeobecne záväzného právneho predpisu, z právoplatného rozhodnutia súdu, alebo zo zmluvy opatrovať alebo spravovať cudzí majetok. Porušenie povinnosti opatrovať alebo spravovať cudzí majetok spočíva v tom, že páchatel koná v rozpore so všeobecným alebo konkrétnym vymedzením obsahu takej povinnosti. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel, ktorý musí zahŕňať aj porušenie konkrétnej povinnosti opatrovať alebo spravovať cudzí majetok. Za škodu v zmysle tohto ustanovenia treba považovať tak škodu materiálnu, ako aj nemateriálnu.

Vykonaným dokazovaním, zhodnotením všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti, súd dospel k záveru, že skutky, ktoré sú popísané vo výrokovvej časti rozsudku sa stali, dopustil sa ich obžalovaný D.. P. V., ktorý svojím konaním popísaným v bode 1. rozsudku naplnil všetky znaky skutkovej podstaty pokračovacieho prečinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Trestného zákona po subjektívnej stránke, ako aj objektívnej stránke, preto ho súd uznal vinným z jeho spáchania.

Pri uznaní viny pri skutku pod bodom 1. rozsudku súd vychádzal z prečítaných listinných dôkazov, ale aj z výpovedí svedkov F.. L. A.H., D.. T. L., D.. P. O., D.. F. D. Š., C., P. V., F. F. a D.. M. G..

Pri posudzovaní zákonnosti alebo protiprávnosti konania obžalovaného nie je relevantnou otázkou v tomto konaní, či si hlavný kontrolór obce odmenu za celoročne odvedenú prácu v prospech obce zaslúži alebo nie, ako na to poukazoval obžalovaný, ale to, aby navrhnutie, schválenie a vyplatenie odmeny hlavnému kontrolórovi obce prebehlo v súlade so zákonom, pričom v tomto prípade bolo preukázané, že tomu tak nebolo. Súd považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že hlavný kontrolór obce nie je orgánom obce, ale je obligatórnym zamestnancom obce, z čoho následne vyplýva množstvo odlišností v jeho právnom postavení, ale aj pri realizácii jeho úloh a zákonom zverených kompetencií. Má kľúčové postavenie v rámci vnútorného kontrolného systému obce. V nadväznosti na uvedené zákonodarca potom stanovil aj systém a mechanizmus, za dodržania ktorého má dôjsť k odmeňovaniu osoby, ktorá danú funkciu vykonáva. Námietky a obranu obžalovaného spočívajúcu v tom, že nešlo o udelenie odmeny hlavnému kontrolórovi, ale o poskytnutie „vianočného príspevku“, súd považuje za účelové. Zo zmyslu a účelu zákona o obecnom zriadení pri priznávaní a schvaľovaní akejkoľvek odmeny (peňažného benefitu mimo mesačnej mzdy určenej pracovnou zmluvou) hlavnému kontrolórovi obce je zrejmé, že na uvedené nie je oprávnený iný orgán obce než obecné zastupiteľstvo, nech by bol lingvistický názov tohto peňažného ocenenia práce hlavného kontrolóra mimo jeho bežnej mesačnej mzdy akýkoľvek (odmena, príspevok, prémie, benefit, a s akýmkoľvek prívlastkom vianočný, koncoročný, mimoriadny, atď.) a zmenou zákonného názvu „odmena hlavnému kontrolórovi“ nemožno obísť zákonné právo rozhodnúť o jej schválení priznané obecnému zastupiteľstvu.

Rovnako neobstojí ani tvrdenie, že tento vianočný príspevok bol vyplatený z reprezentačného fondu starostu, ktorým mohol obžalovaný ako starosta nakladať podľa svojho uváženia, pretože jednak tieto prostriedky neboli určené na akékoľvek použitie, ale na spotrebu v súvislosti s reprezentáciou obce navonok a taktiež bolo výpoveďami svedkyň F. a D.. G. preukázané, že k výplate odmien došlo v hotovosti z pokladne obecného úradu, o čom svedčia aj príslušné zápisy v pokladničných knihách. Sám obžalovaný pritom vypovedal, že prostriedky reprezentačného fondu boli k dispozícii na účte, nie v hotovosti. Svedkyňa D.. M. G., ktorá mala na starosti vedenie pokladne obce v r. 2011 potvrdila, že odmenu a jej konkrétnu výšku pripravila do obálky na základe pokynu starostu (na formu pokynu si už nespomínala, pripúšťala, že jej dal na nejakom papieriku napísané, komu má koľko pripraviť). Z jej výpovede tiež vyplynul mechanizmus, ktorým spracovala tieto odmeny pre zamestnancov, pretože

sa vyplácali v hotovosti, musela sa následne hodnota odmeny do hrubej mzdy navýšiť tak, aby sedeli odvody a mzdové povinnosti. Svedkyňa F. F., ktorá mala na starosti vedenie pokladne obce v r. 2012 potvrdila, že na základe pokynu starostu (nespomínala si už, či šlo o ústny alebo písomný pokyn, pretože prax bola rôzna), ktorý jej povedal, ktorý zamestnanec dostane, akú výšku odmeny, tieto aj pripravila do obálky. Z oznámenia starostky obce v priebehu trestného konania je zrejmé, že určenie odmeny písomnou formou pre hlavného kontrolóra K. A. v dokladoch obce nájdené nebolo. Z uvedeného je možné dostatočne spoľahlivo ustáliť, že obžalovaný udelil príslušným pracovníčkam ústny pokyn na prípravu odmeny hlavnému kontrolórovi v čistej výške 100,- Eur a 150,- Eur, ktorá mu aj bola v hotovosti vyplatená, o čom svedčia sumy uvedené na výdavkových pokladničných dokladoch a výpovede svedkýň, ktoré odmeny pripravovali do obálok a až následne boli odmeny podrobené daňovému a odvodovému zaťaženiu, o čom svedčia aj výplatné pásky hlavného kontrolóra za mesiace 12/2011 a 12/2012. Všetci zainteresovaní rovnako potvrdili, že podpisy na výdavkových pokladničných dokladoch pri preberaní odmien v hotovosti v sumách 100,- Eur a 150,- Eur patria im, preto táto okolnosť ani nebola považovaná za spornú.

Starosta je najvyšším výkonným orgánom obce, preto je povinný vykonávať svoju funkciu s ohľadom na jej záujmy. Obžalovaný ako hlavný funkcionár obecnej samosprávy bol povinný riadne plniť svoje povinnosti a ochraňovať záujmy obce a Slovenskej republiky, Ústavu Slovenskej republiky, ústavné zákony, zákony a ostatné všeobecne záväzné právne predpisy, a to podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. V súlade s uvedenými zásadami obžalovaný zložil i sľub starostu. Podstatou tohto konania nebolo hodnotenie všetkých konaní, ktoré obžalovaný počas výkonu funkcie starostu obce Demänovská Dolina uskutočnil, hoci z vyjadrení obžalovaného a niektorých svedkov vyplýva, že jeho pôsobenie vnímali ako pozitívne a prospešné pre obec, najmä s poukazom na zvýšenie prísunu vybraných daní a poplatkov do obecného rozpočtu. Súd však môže posudzovať len zákonnosť skutkov, pre ktoré bola podaná obžaloba a na základe vykonaného dokazovania je povinný vyhodnotiť, či konaním obžalovaného popísaným v obžalobe došlo alebo nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty niektorého trestného činu.

Pre vyvodenie trestnej zodpovednosti páchatela u žalovaného pokračovacieho prečinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku sa vyžaduje úmyselné zavinenie. Zo súhrnu dôkazov možno jednoznačne vysloviť záver o zavinení obžalovaného spočívajúcom minimálne v nepriamom úmysle v zmysle § 15 písm. b/ Trestného zákona, pretože vedel, že svojim konaním môže porušenie alebo ohrozenie záujmu chránenému zákonom spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený. Z vykonaného dokazovania preto jednoznačne vyplýva, že obžalovaný ako starosta obce, ak bez vedomia, súhlasu a schválenia obecným zastupiteľstvom rozhodol o udelení odmeny hlavnému kontrolórovi obce a zároveň rozhodol aj o jej výške, urobil tak svojvoľne, a to v dvoch prípadoch dňa 19. 12. 2011 vo výške 100,- Eur a dňa 21. 12. 2012 vo výške 150,- Eur, pričom v dôsledku daňových a odvodových povinností došlo k navýšeniu sumy 250,- Eur o sumu 165,05 eura, čím neoprávnene zaťažil obecný rozpočet ďalšími výdavkami, spolu na sumu 415,05 eura, teda obžalovaný vedel, že svojim konaním môže spôsobiť obci Demänovská Dolina malú škodu tým, že poruší všeobecne záväzným právnym predpisom (konkrétne ustanoveniami § 7 ods. 1, ods. 2 písm. a/ zákona o majetku obcí) ustanovenú povinnosť opatrovať a spravovať cudzí majetok s odbornou starostlivosťou, s čím bol aj uzročený a k takémuto porušeniu povinností konaním z jeho strany aj došlo, čím naplnil všetky znaky skutkovej podstaty pokračovacieho prečinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Trestného zákona, preto ho súd uznal vinným z ich spáchania.

Keďže skutok, pri ktorom došlo k uznaniu viny je právne kvalifikovaný ako prečin, súd bol povinný zaoberať sa aj otázkou naplnenia materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona. Súd dospel k záveru, že konanie obžalovaného, ktoré sa mu kládlo za vinu, bolo takej intenzity a bolo možné ho hodnotiť ako porušenie jeho povinností, ktoré malo za následok porušenie povinnosti opatrovať a spravovať cudzí majetok a spôsobenie malej škody na cudzom majetku, čím mal naplnenie materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona z pohľadu závažnosti jeho konania so zreteľom na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti, za ktorých bolo spáchané, mieru zavinenia páchatela, za preukázaný.

Prečinu poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 Trestného zákona, sa dopustí ten, kto inému spôsobí vážnu ujmu na právach tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl. Toto ustanovenie chráni iné než majetkové práva jednotlivca (napr. v oblasti rodinných vzťahov, pracovných vzťahov a pod.), ako aj práva právnických osôb, kolektívnych orgánov vrátane štátu. Z hľadiska objektívnej stránky tohto trestného činu sa vyžaduje spôsobenie vážnej ujmy na právach konaním, ktoré má povahu podvodného konania. Vážnu ujmu na právach treba hodnotiť podľa okolností prípadu, najmä

podľa toho, o aké práva išlo, aká bola intenzita spôsobenej ujmy, s akými následkami a pod. Podvodné konanie, t. j. uvedenie do omylu alebo využitie omylu, môže smerovať nielen proti poškodenému, ale aj proti inej fyzickej alebo právnickej osobe, resp. proti orgánu a pod. Uvedením do omylu sa rozumie také konanie, ktorým páchatel predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom vecí. Pri využití omylu iného páchatel sám k vyvolaniu omylu neprispel, ale po zistení omylu iného a v príčinnom vzťahu k nemu konal tak, aby inému spôsobil vážnu ujmu na právach. Subjektom tohto trestného činu môže byť ktokoľvek. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie (§ 15).

K otázke trestnej zodpovednosti obžalovaného pre skutok pod bodom 2. obžaloby č. 1Pv 243/14/5505-9 zo dňa 8. 7. 2014, ktorým sa mal obžalovaný dopustiť pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona, súd pri ustálení skutkového stavu vychádzal z výpovedí svedkov F. L. A., D. T. L., D. P. O., a D. F. D. Š., C., ktorí uviedli, že takýmto konaním obžalovaného ako bývalého starostu sa cítili poškodení, resp. ukrátení na svojich právach poslancov obecného zastupiteľstva rozhodnúť o určitej otázke, ktorá im bola zverená zákonom, hlasovaním. Svedok P. V. sa naopak necítil byť konaním obžalovaného poškodený. Súd je toho názoru, že pri tom, či bola alebo spôsobená ujma na cudzích právach nemožno prihliadať len na subjektívne pocity poškodenej osoby, ale aj na spôsob zásahu, a či týmto zásahom obžalovaného objektívne došlo k spôsobeniu ujmy. Z listinných dôkazov je zrejmé, že odmeny pre hlavného kontrolóra obce v r. 2011 a 2012 v zmysle príslušných ustanovení zákona o obecnom zriadení mali byť predložené na prerokovanie a schválenie obecnému zastupiteľstvu, no v dôsledku svojvoľného konania obžalovaného ako starostu sa tak nestalo. Súd mal taktiež spoľahlivo preukázané, ktoré osoby v rozhodnom období ku dňu 19. 12. 2011 a 21. 12. 2012 vykonávali mandát poslancov obecného zastupiteľstva Demänovskej Doliny a majú vo vzťahu k prečinu poškodzovania cudzích práv procesné postavenie poškodeného.

Z vykonaného dokazovania je nesporným, že pokiaľ obžalovaný ako starosta obce sám, bez schválenia obecného zastupiteľstva opakovane rozhodol o udelení odmeny kontrolórovi obce, jednotlivým poslancom obecného zastupiteľstva D. T. L., D. P. O., D. F. D. Š., C., P. V., F. L. A. protiprávne odňal právo hlasovaním rozhodnúť o schválení odmeny kontrolórovi obce. Podľa § 11 ods. 4 písm. j/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, obecné zastupiteľstvo rozhoduje o základných otázkach života obce, najmä je mu vyhradené voliť a odvolávať hlavného kontrolóra obce, určiť rozsah výkonu funkcie hlavného kontrolóra a jeho plat, schvaľovať odmenu hlavnému kontrolórovi. V súvislosti s právnou kvalifikáciou protiprávneho konania obžalovaného ako pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona, nevyhnutným predpokladom pre trestnosť konania obžalovaného je skutočnosť, že k naplneniu objektívnej stránky tohto trestného činu sa zároveň vyžaduje spôsobenie vážnej ujmy na právach, pričom vážnu ujmu na právach treba hodnotiť predovšetkým so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu, na povahu spôsobenej ujmy a na vzniknuté následky. Zohľadniac tieto kritériá na daný prípad nemožno dospieť k záveru, že by obžalovaný protiprávnym konaním popísaným v obžalobe spôsobil poslancom na ich právach vážnu ujmu, teda za situácie, keď protiprávnym konaním obžalovaného bolo poslancom obecného zastupiteľstva odňaté na konci roku 2011 právo rozhodovať o schválení odmeny kontrolórovi obce vo výške 100,- Eur a o rok neskôr na konci roku 2012 o schválení odmeny kontrolórovi obce vo výške 150,- Eur, nemožno uvažovať o vážnej ujme na právach poslancov obecného zastupiteľstva, ako na to poukazuje obžalovaný. Obhajoba argumentovala, že nedošlo ani k ukráteniu práv, ani k vážnej ujme na právach poslancov obecného zastupiteľstva, pretože poslanci boli prítomní odovzdávania odmien na vianočných posedeniach a nikto z nich udelenie odmien hlavnému kontrolórovi nenamietať. Za existujúcej dôkaznej situácie zhodnotením všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti, súd pri viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu v otázkach hmotného aj procesného práva, dospel k záveru, že skutok pod bodom 2. obžaloby sa síce stal, avšak konanie obžalovaného nenapĺňa všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty žalovaného prečinu, a to objektívnu stránku pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona z dôvodu absencie vážnej ujmy na právach poslancov obecného zastupiteľstva, preto skutok nie je trestným činom a z toho dôvodu súd obžalovaného D. P. V. spod obžaloby v tejto časti podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku oslobodil.

Prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto neoprávnené používa cudzie motorové vozidlo, ktoré mu bolo zverené. Kvalifikovaná skutková podstata uvedeného trestného činu sa naplní, ak je spáchaný vo vzťahu k motorovému vozidlu väčšej hodnoty alebo takým činom páchatel spôsobí väčšiu škodu (podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona veta druhá, škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy 266,- Eur).

Objekt tohto trestného činu je vlastníctvo veci, pokiaľ ide o oprávnenie vec užívať a mať ju v držbe formou prechodného používania zvereného cudzieho motorového vozidla. Predmetom útoku je zverené vozidlo. Objektívna stránka trestného činu spočíva v prechodnom používaní zvereného motorového vozidla, ide teda o tzv. spreneveru úžitku. Ide o úmyselný trestný čin (§ 15). Úmysel musí zahŕňať prechodné používanie zvereného motorového vozidla, vrátane zámeru vrátiť vozidlo jeho majiteľovi, resp. aspoň umožniť, aby bolo jeho dispozičné právo obnovené. Páchatelom môže byť iba ten, komu bolo vozidlo zverené.

Prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobí tak na cudzom majetku škodu malú. Objektom tohto trestného činu je vlastníctvo veci. Predmetom útoku je cudzia vec, ktorá bola páchatelovi zverená. Objektívna stránka spočíva v konaní páchatel'a, ktorým si neoprávnenne prisvojí vec jemu zverenú, spôsobí škodlivý následok, teda škodu aspoň malú na cudzom majetku a medzi týmto protiprávnym konaním a spôsobenou škodou existuje príčinná súvislosť. Zverenou vecou sa rozumie vec vo vlastníctve inej osoby, ktorú má páchatel' na základe zmluvy v oprávnenom užívaní alebo z dôvodov plnenia určitých úloh podľa dispozície jej vlastníka v držbe so záväzkom použiť ju len na dohodnutý účel alebo podľa dohodnutých podmienok ju vlastníkovi vrátiť. V zmysle tohto ustanovenia je vec zverená páchatel'ovi, ak je mu odovzdaná do faktickej moci (do držby) s tým, aby s vecou nakladal určitým spôsobom. Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel, ktorý spravidla vznikne až neskôr, nie hneď pri zverení veci. Ak úmysel páchatel'a vrátiť peniaze je závislý od budúcej nejstej udalosti, ku ktorej môže, ale tiež nemusí dôjsť, potom koná s vedomím, že môže naplniť znaky trestného činu sprenevery podľa § 213, formou eventuálneho úmyslu v zmysle § 15 písm. b/ Trestného zákona. Neskoršie vrátenie peňazí je iba náhradou škody spôsobenej trestným činom. Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona veta prvá, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur.

Pri posudzovaní otázky viny obžalovaného v prípade skutku, ktorý bol predmetom pôvodne obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš č. 1Pv 289/14/5505-11 zo dňa 25. 9. 2014, ktorým mal obžalovaný spáchať pokračovací prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona a pokračovací prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, súd vychádzal jednak z prečítaných listinných dôkazov - výpisov z účtu vedeného v prospech obci a odborného vyjadrenia, ktoré stanovilo hodnotu motorového vozidla, ale aj z výpovedí svedkov F. L. A., D. T. L.A., D. P. O., D. F. D. Š., C., P. V., P. V. a D. Q. G.H., ale najmä doplnil dokazovanie prečítaním úpravy zákonnej sudkyne vo veci 1T/132/2012 a oznámením Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 26. 2. 2014 Obvodnému oddeleniu PZ Liptovský Mikuláš.

Vlastníctvo motorového vozidla mal súd preukázané z osvedčenia o evidencii motorového vozidla, z ktorého vyplýva, že jeho vlastníkom je Obec Demänovská Dolina, túto okolnosť nenamietal ani obžalovaný. Kvalifikačný znak väčšej hodnoty cudzieho motorového vozidla bol relevantne preukázaný odborným vyjadrením, ktoré stanovilo jeho hodnotu na 12.560,- Eur (väčšej hodnote zodpovedá v zmysle § 125 ods. 1 Trestného zákona suma najmenej 2.660,- Eur). Pre vyvodenie trestnej zodpovednosti páchatel'a sa u oboch žalovaných prečinov vyžaduje úmyselné zavinenie. Svedkyňa F. A., súčasná starostka obce, potvrdila, že po dátume 12. 8. 2013 nedošlo k použitiu uvedenej platobnej karty a zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by obžalovaným došlo k nákupu pohonných hmôt po dátume 7. 8. 2013 (sám uvádzal, že platobnú kartu, keďže bola vystavená na jeho meno, fyzicky zlikvidoval dňa 10. 8. 2013).

Z listinných dôkazov vzťahujúcich sa na konanie Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/132/2012 bolo preukázané, že obžalovaný ako starosta obce bol odsúdený za úmyselný trestný čin trestným rozkazom zo dňa 28. 11. 2012, na ktorom je vyznačená právoplatnosť dňom 22. 12. 2012, kedy mu zanikol mandát starostu obce s poukazom na ustanovenie § 13a ods. 1 písm. d/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, napriek tejto skutočnosti obžalovaný naďalej disponoval platobnou kartou a motorovým vozidlom zn. Škoda Octavia Scout, ktoré mu boli zverené do užívania v súvislosti s výkonom funkcie starostu. Výpovedami bývalých poslancov obecného zastupiteľstva svedkov F. A., D. O., D. L., D. F. Š. a P. V. bolo preukázané, že títo sa o zániku mandátu starosti dozvedeli najneskôr v apríli 2013, kedy poslanec O. obdržal anonym s právoplatným trestným rozkazom, pravdivosť tejto skutočnosti si niekto z nich aj overoval na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Zároveň podnikli kroky na odstránenie tohto protiprávneho stavu (zvolanie zasadnutia obecného zastupiteľstva v apríli 2013), pričom z výpovede svedka D. O. vyplynulo, že obžalovaného za týmto účelom kontaktoval, domáhal sa konania zasadnutia obecného zastupiteľstva v budove obecného úradu, no obžalovaný sa voči nemu správal arogantne, vyhodil ho a zasadnutie obecného zastupiteľstva v budove

obecného úradu neumožnil. Poslanci obecného zastupiteľstva obžalovaného vyzvali na odstúpenie, na čo nereagoval a naďalej sa správal ako starosta. Je zrejmé, že obžalovaný v uvedenom období (po dni 22. 12. 2012) vykonával právomoc a pôsobnosť starostu obce síce bez právneho titulu, vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní obžalovaný tiež pripustil, že zaplatením peňažného trestu dňa 2. 4. 2013 sa chcel vyhnúť nariadeniu náhradného trestu odňatia slobody a získať tak čas pre ďalšie formy napadnutia vtedy právoplatného rozhodnutia. Túto časť jeho obrany nemožno spochybniť, pretože vo veci podal proti trestnému rozkazu odpor a následne po odmietnutí odporu uznesením, podal proti tomuto uzneseniu sťažnosť, o ktorej rozhodoval krajský súd.

K riadnej vedomosti obžalovaného o existencii právoplatného odsúdenia za úmyselný trestný čin súd na základe pokynu odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení vykonal ďalšie dokazovanie na podklade návrhu prokurátora.

Z obsahu spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš zn. 1T/132/2012 mal súd preukázané, že uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 2Tos/58/2013-161 zo dňa 17. 7. 2013, ktorým bolo právoplatne rozhodnuté o odmietnutí odporu obžalovaného D.. P. V. proti trestnému rozkazu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/132/2012 zo dňa 28. 11. 2012, ktorým bol uznaný za iného zo spáchania úmyselného trestného činu v dôsledku čoho obžalovanému zanikla funkcia starostu, bolo vyhlásené na neverejnom zasadnutí (dňa 17. 7. 2013) a na základe kancelárskej úpravy na č. l. 166 spisu malo byť okrem iných doručované toto uznesenie ods. D.. P. V. a jeho obhajcovi. Z pripojenej doručky vyplýva, že predmetné uznesenie bolo obhajcovi JUDr. Jiřímu Martausovi (prostredníctvom splnomocnenca) doručené dňa 30. 7. 2013. Z rukou písanej poznámky na uvedenej kancelárskej úprave tiež možno zistiť, že doručka od ods. D.. P. V. sa nachádza na č. l. 187 spisu. Z kancelárskej úpravy zákonnej sudkyne na č. l. 187 však vyplýva pokyn na doručenie vyjadrenia prokurátora k dovolaniu ods. D.. P. V. v tejto trestnej veci a z pripojenej doručky je zistiteľné, že spolu s týmto vyjadrením bolo ods. D.. P. V. doručované aj predmetné uznesenie Krajského súdu v Žiline, ktoré si prevzal dňa 25. 10. 2013. Uvedenú skutočnosť potvrdzuje aj oznámenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/132/2012 zo dňa 26. 2. 2014 adresované Obvodnému oddeleniu PZ Liptovský Mikuláš, z ktorého jednoznačne vyplýva, že uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2Tos/58/2013 zo dňa 17. 7. 2013 bolo odsúdenému D.. P. V. doručené dňa 25. 10. 2013. Z vykonaných dôkazov je síce zrejmé, že obhajcovi obžalovaného bolo uznesenie odvolacieho súdu doručené už dňa 30. 7. 2013, čím by mohol obžalovaný už v uvedený deň nadobudnúť vedomosť o existencii definitívneho právoplatného rozhodnutia o jeho odsúdení za úmyselný trestný čin a zániku funkcie starostu obce, avšak takáto subjektívna vedomosť nebola preukázaná žiadnym objektívnym dôkazom a išlo by len o domnienku alebo o špekulatívne a ničím nepreukázané tvrdenie, ktoré nepreukazuje ani objektívnu ani subjektívnu vedomosť obžalovaného o existencii tohto rozhodnutia v období od 17. 7. 2013 do 12. 8. 2013 a je na preukázanie naplnenia subjektívnej stránky pokračovacieho prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona a pokračovacieho prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, u obžalovaného nepostačujúcim.

Za existujúcej dôkaznej situácie zhodnotením všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti, súd dospel k záveru, že skutok pôvodne pod bodom 3. obžaloby sa síce stal, avšak konanie obžalovaného nenapĺňa všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty žalovaných prečinov, a to subjektívnu stránku prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona a prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, u oboch z dôvodu absencie úmyselného zavinenia, preto skutok nie je trestným činom a z tohto dôvodu súd obžalovaného D.. P. V. spod obžaloby aj v tejto časti podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku oslobodil.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, ako aj skutočnosť, že trest je právnym následkom trestného činu a musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu.

K osobe obžalovaného súd zistil, že v mieste bydliska je hodnotený všeobecne, komisiou verejného poriadku súčasného obecného zastupiteľstva jeho správanie prerokované nebolo, v obci má prihlásený

trvalý pobyt, na ktorom nebyva. Je vlastníkom viacerých ubytovacích zariadení v obci, ktoré prevádzkuje, poplatkové a daňové povinnosti si riadne a včas plní. Podľa evidencie priestupkov bol v rokoch 2014 až 2019 10-krát postihnutý pre spáchanie priestupkov porušením pravidiel cestnej premávky, ktoré boli vyriešené uložením blokových pokút v rôznych výškach. V registri trestov má 8 záznamov, pri všetkých sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, pretože aj peňažný trest uložený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/28/2014 zo dňa 14. 9. 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/8/2017 zo dňa 15. 3. 2017, zaplatil.

Obžalovaný D.. P. V. sa dopustil prečinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Trestného zákona, u ktorého zákon stanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody až na dva roky. Prihliadnutím k ustanoveniu § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti pohľadujúcich okolností a prirážajúcich okolností, súd zistil, že obžalovaný pred spáchaním týchto skutkov nevedol bezúhonný život, pretože sa dostal do rozporu so zákonom v priestupkovej rovine a bol opakovane odsúdený, avšak vzhľadom na osvedčenie sa a zahladenie odsúdení ich súd nehodnotil ako prirážajúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona. Poľahčujúca okolnosť nebola zistená žiadna.

Súd s poukazom na osobu páchatela, väčší časový odstup a okolnosti spáchania skutku, jeho závažnosť a spôsobený následok vyhodnotil, že dostatočným a primeraným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu bude predstavovať uloženie peňažného trestu a jeho výšku stanovil na 600,- Eur. Zároveň súd obligatórne ustanovil náhradný trest odňatia slobody na 2 mesiace pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený (t. j. ak peňažný trest nebude zaplatený). Druh aj výmera uloženého peňažného trestu v spojení s náhradným trestom odňatia slobody zodpovedajú potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie a sú dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu.

Vzhľadom na oslobodzujúci výrok rozsudku pre konanie pod bodom 3/, za ktoré si poškodená uplatnila náhradu škody, súd v súlade s ustanovením § 288 ods. 3 Trestného poriadku obligatórne o nároku na náhradu škody rozhodol tak, že poškodenú Obec Demänovská Dolina odkázal s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať: Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného. Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovné vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.

V Liptovskom Mikuláši, dňa 23. septembra 2019